مسئوولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

دکتر ملک ستیز

۲۰۲۲/۰۸/۲۷

خدایا!

سری به ما بزن

خدایا!

آخرین باری که میهن مرا دیدی کی بود؟ باور بکن که زمینش را خشکی، دریایش را سیلاب، حکومتش را بلا و مردمش را فقر درنوردیده است.

گروه‌هایی از هر سوی دنیا آمده‌اند و به‌نام تو شمشیر برداشته و گردن می‌زنند. فغان یتیمان به عرش تو رسیده است. آن مردم چیزی ندارند که از دست بدهند و گناهی را مرتکب شوند. آنان یگانه کسی را که دارند تو هستی. تفنگ‌بدستان حتی ترا از مردم گرفته‌اند و به‌جای آن تبر گذاشته‌اند. آن‌ها از نام تو سخن می‌گویند و بر مردم حکم می‌رانند.

خدایا!

یکی از نام تو امیر شده و دیگری وزیر، یک خلیفه گشته و دیگری حاکم، یکی شیخ شده و دیگری امر و نهی می‌کند، همه بر فقیران و بی‌نوایان. از عدالت، ترحم، شفقت و شکیبایی که تو آن‌را به ما رسانده‌بودی خبری نیست.

خدایا!

کسانی آمده اند و خود را سربازان تو جار می‌زنند. اما در دستان‌شان خون، در دل شان خشونت و در زبان شان تعصب جاری‌است. آنان آمده اند و زنان فقیر و بی‌چاره را شلاق می‌کوبند، همه‌اش به‌نام تو!

خدایا!

لشکر خشماگین و وحشتناکی در رسیده است که بندگان ترا بخاطر علی و عمر از تیغ می‌کشند. یکی می‌گوید چرا با دستان باز نماز می‌گذاری؟ و این بهانه‌ای می‌شود برای کشتار یک نسل از بندگان تو! دیگری آمده و از میان بچه های فقیر سربازگیری می‌کند و بر کشتارگاه ها می‌فرستد. همه‌اش به نام تو!

خدایا!

مگر تو نگفتی بهشت در زیر پای مادران است. بیا ببین که آبروی مادران در زیر پای دزدان و آدمکشان در روی زمینی له شده است. بیا و ببین که اشک مادران سیلی از درد جاری ساخته است و خانه به‌خانه ویران می‌سازد. مادرانی که فرزندان‌شان را می‌فروشند و کرده های خود می‌فروشند تا دزدان پول‌دار سالم بمانند و سال‌های سال به ظلم و ستم بپردازند.

خدایا!

مگر تو نگفتی ظلم و ستم بر یتیم، عرش ترا به صدا می‌آورد. بیا ببین که یتیمان را پالچ و سرلچ می‌رقصانند. اینان خدا نترس‌های زمین هستند و قطره‌ای از انسانیت را که تو خلیفه‌ی خود دانسته‌ای نچشیده اند.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

خدایا!

مگر تو نخستین پیامت را به مسلمان به نام اقره یعنی بخوان به پیامبر ما نفرستادی. اینجا کودکان ما را از احکام تو محروم می‌سازند. اینجا اقره یعنی جرم! اینان کلام ترا خوانده نمی‌توانند و ناآشنا با تو از جهان می‌روند.

خدایا!

مگر تو نگفتی که اگر همسایه‌ات گرسنه است حج بر ما روا نیست. بیا و ببین در سرزمینی که کودکان بیمار و گرسنه می‌خوابند، بندگان تو کعبه را مهمان‌سرای تعطیلات خود ساخته‌اند. اینان حج‌های سیاسی، رقابتی، عیاشی و سازگاری برپا کرده‌اند.

خدایا!

مگر نگفتی که مسجد خانه تُست. مسجد مهد عدالت، پاکـدامنی و عبادت است. حالا بیا و ببین که مساجد را به محلات وحشت تبدیل کرده‌اند. آن‌گروه های خونین می‌آیند و نمازگذاران را پارچه، پارچه می‌سازند.

خدایا!

در مسجد، در بیابان، در بازار، در خانه و.... همه یاد ترا زنده می‌دارند. بیا و این بی‌چارگان را که یگانه چشم و امید به تو بسته‌اند نجات ده. دل ما همه برای تو تنگ شده است. سری به ما بزن خدایا!

دکتر ملک ستیز

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په خیر و لولـئ